

SYMPOZJA-SPRAWOZDANIA

1. VIII KONGRES PATRYSTYCZNY W OKSFORDZIE

Od 3 do 8 września 1979 r. odbywał się w Oksfordzie Ósmy Międzynarodowy Kongres Studiów Patrystycznych z udziałem przedstawicieli 28 krajów, nawet z Japonii. Ogółem zgłosiło swój udział ok. 700 osób. Tak ogromna liczba uniemożliwiała wzajemne poznanie się uczestników, nawiązanie osobistych kontaktów. Na wstępnym spotkaniu towarzyskim panował tłok jak na bazarze i z trudem można było odnaleźć znajomych. Nie było też miejsca, gdzie można by się było spotkać, co stanowi pewien brak dobrej poza tym organizacji Kongresu, dzięki sprawności i poświęceniu specjalistki od urządzania różnych międzynarodowych spotkań naukowych w Oksfordzie, jaką jest Miss Livingston.

Fakt tak liczne go udziału niewątpliwie świadczy o wzrastającym zainteresowaniu patrystyką na całym świecie, głównie oczywiście wśród chrześcijan różnych wyznań. Wielu było duchownych katolickich. Niestety, trudno było ich nieraz zidentyfikować na skutek noszenia stroju pozbawionego jakiegokolwiek dystynkcji /"panowie pod krawatem"/. Wiek uczestników - różny; z radością należy podkreślić udział wielu młodych. Na liście zgłoszeń figurują 73 kobiety, z których duża część wygłaszała komunikaty i brała udział w dyskusji.

Podobnie jak poprzednie Kongresy /pierwszy w r.1951/ odbywające się co 4 lata w Oksfordzie, tak i ten ostatni nie był jednotematyczny. Komitet organizacyjny ustalał tematy referatów posiedzeń plenarnych /Master Themes/, panuje natomiast całkowita

dowolność gdy chodzi o zagadnienia poruszane w komunikatach. Różny jest też ich poziom, bo zabierają tu głos zarówno znani już naukowcy, jak i młodzi, dopiero "zabkujący" badacze.

Inauguracyjny wykład wieczorem 3 września miał Norris, profesor historii Kościoła z New York, pt. "Problem tożsamości ludzkiej w chrystologicznej spekulacji patrystycznej".

Praca na Kongresie była kilkuwątkowa. Przed południem - komunikaty podawane w 11 równoległych sekcjach. Zgłoszono ich aż 352, z czego wygłoszono ok. 330 /część prelegentów nie dojechała/. Czterdziestominutową przerwę poświęcano zebraniu ogólnemu, na którym prezentowano Instrumenta studiorum, jak: serie wydawnicze tekstów czy tłumaczeń, pomoce bibliograficzne itd. oraz środki badawcze.

Organizatorzy starali się dobierać w obrębie jednej sekcji, a przynajmniej na poszczególnych posiedzeniach, komunikaty zbliżone do siebie tematycznie, np. dotyczące tego samego autora /Ireneusz, wcześni apologeti, ewangelie apokryficzne, Orygenes, Atanazy, Tertulian, Ambroży, Grzegorz z Nazjanzu, Grzegorz z Nyssy, pisarze syryjscy, Augustyn, Jan Chryzostom/. Polacy wygłosili /po francusku/ następujące komunikaty: Prof. dr Leokadia Małunowiczówna /Lublin/ - "Chrześcijańskie aklamacje nagrobne zawierające ideę pokoju", Ks. dr S. Pieszczołch /Gniezno/- "Wyznaczniki chrystologii Pelagiusza", Ks. dr M. Starowieyski /Warszawa/ - "Problemy systematyzacji i interpretacji ewangelii apokryficznych".

Przez 4 popołudnia obradowało równoległe po ok. 1 i 1/2 godziny 13 grup skupiających się wokół jednego zasadniczego tematu. Po dłuższym referacie specjalisty była przewidziana dyskusja. Kręgami tematycznymi w tym roku były: gnostycyzm, drugi wiek, Orygenes, Euzebiusz z Cezarei, Ojcowie Kapadoccy, chrześcijaństwo a filozofia, chrystologia, krytyka tekstu, egzegeza

patrystyczna, Kościół a państwo, ascetyzm, liturgia. Oczywiście trudno było - przy tak posuniętej dziś specjalizacji badań naukowych, dobrać problemy jednorodne. Bezpośrednio szło się na któryś z trzech wykładów. Zakończenie i tak przeładowanych dni stanowił odczyt /od godz. 20.30/ o tematyce ogólniejszej np. Aktualności Orygenesesa; Poglądy Augustyna na temat stworzenia, czasu i wieczności; Przykład platońskiego chrześcijaństwa; Pseudo Dionizy Areopagita, jego poprzednicy i następcy.

Oczywiście nie wszyscy uczestnicy mogli i chcieli słuchać wszystkich odczytów i komunikatów nawet jednej sekcji. Piękny, pełen uroku średniowiecznej i renesansowej architektury Oxford stwarzał pokusę, i to silną, do "urywania się" z zajęć kongresowych; podobnie działały nęcące księgarnie, znane dobrze specjalistom. Przygotowały one całe swe zasoby z dziedziny antyku chrześcijańskiego.

+ Leokadia Małunowiczówna

2. BENEDIKTYŃSKIE SYMPOZJUM PATRYSTYCZNE

W dniach 22-23 września 1980 roku w Metropolitalnym Seminarium Duchownym we Wrocławiu odbyło się Ogólnopolskie Sympozjum Patrystyczne, zorganizowane przez Sekcję Patrystyczną przy Komisji Nauk Episkopatu Polski, poświęcone tym razem osobie i Regule św. Benedykta Opata z okazji 1500-lecia jego urodzin. Pod nieobecność gospodarza, Ks. Arcybiskupa H. Gulbinowicza przebywającego w Warszawie, sympozjum otworzył Ks. Bp W. Urban wraz z prezesem Sekcji Patrystycznej Ks. Drem St. Longozem. W słowie wstępnym prezes sekcji uzasadnił tytuł